

Sygn. akt **XX Gz 216/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Piotr Kielkiewicz
-----------------	---------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. S.

z udziałem (...) S.A. w W., (...) sp. z o.o. w W., J. P. (1), S. P. (1), T. P. (1), M. S. (1), W. S., (...) sp. z o.o. w W.

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia wnioskodawcy A. S. oraz uczestników (...) S.A. w W., M. S. (1), (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w W. na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lipca 2021 roku, sygn. akt XX GCo 121/12

postanawia:

1. odrzucić zażalenie uczestnika (...) S.A. w W.;
2. odrzucić zażalenie uczestnika M. S. (1);
3. oddalić pozostałe zażalenia;
4. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić w orzeczeniu kończącym postępowanie wywołane pozwem wytoczonym przez wnioskodawcę zgodnie z punktem IV zaskarżonego postanowienia.

Sędzia Piotr Kielkiewicz

Sygn. akt **XX Gz 216/21**

UZASADNIENIE

w zakresie punktów 1 i 2 postanowienia

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zabezpieczył roszczenie niepieniężne uprawnionego A. S. przeciwko:

1. obowiązanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ustalenie, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie może wykonywać prawa głosu ze wszystkich z (...) akcji (...) S.A. w W.;
2. obowiązanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ustalenie, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie może wykonywać prawa głosu ze wszystkich (...) akcji (...) S.A. w W.,

poprzez zakazanie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wykonywania prawa głosu ze wszystkich z (...) akcji (...) S.A. w W. oraz zakazanie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wykonywania prawa głosu

ze wszystkich z (...) akcji (...) S.A. w W., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie z powództwa uprawnionego przeciwko obowiązanym.

Ponadto zagroził obowiązanym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nakazaniem zapłaty kwoty 100.000,00 zł (sto tysięcy złotych) na rzecz uprawnionego A. S., w przypadku każdego naruszenia obowiązków określonych w niniejszym postanowieniu oraz wyznaczył termin do wytoczenia powództwa, a w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Na przedmiotowe postanowienie zażalenie złożyli m.in. uczestnik (...) S.A. z siedzibą w W. oraz M. S. (1).

(...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżył postanowienie w zakresie pkt I i II, wnosząc o jego zmianę i oddalenie wniosku.

Skarżący zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

a. art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że uprawniony uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, podczas gdy uprawniony nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, bowiem jego twierdzenia w tym zakresie opierają się na ogólnikach, w żaden sposób skonkretyzowanych i tym bardziej uprawdopodobnionych nie uzasadniających w jaki sposób cel postępowania miałby być zagrożony; a ponadto-Sąd Okręgowy nie dostrzegł, że jedyny interes jakim uprawniony się legitymuje to interes faktyczny polegający na próbie przejęcia kontroli nad Spółką i podejmowaniu działań szkodzących Spółce, który nie podlega jakiegokolwiek ochronie;

b. art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia roszczeniom, które stanowią przejaw szantażu korporacyjnego, mającego na celu wyrządzenie Spółce szkody, bowiem zachowania następujące po wydaniu zaskarżonego postanowienia, takie jak: (i) doprowadzenie do wydrenowania środków pieniężnych z rachunków bankowych Spółki na pokrycie wynagrodzenia prywatnych (nie Spółki) doradców prawnych uprawnionego; (ii) doprowadzenie do pozbawienia Spółki możliwości uregulowania należności publicznoprawnych oraz wynagrodzeń należnych pracownikom Spółki - i skutki tych czynności w relacjach wewnątrz Spółki i Grupy (...), stanowią działania w celu realizacji partykularnych interesów uprawnionego z wyraźnym pokrzywdzeniem Spółki, a które są wynikiem i dalszą konsekwencją bezpodstawnego i naruszającego zasady współzycia społecznego korzystania z praw podmiotowych;

c. art. 755 § 2¹ k.p.c. i art. 731 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia zmierzającego do zaspokojenia roszczenia uprawnionego, podczas gdy uprawniony nie uprawdopodobnił, że zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków, a ponadto, w oparciu o zaskarżone postanowienie uprawniony podjął szereg działań szkodzących Spółce w tym doprowadził do wydrenowania środków pieniężnych z rachunku bankowego Spółki i pozbawił Spółkę możliwości wykonania zobowiązań publicznoprawnych oraz zobowiązań względem pracowników Spółki.

M. S. (1) zaskarżył je w zakresie w części w zakresie pkt I ppkt 1 oraz punktu II, wnosząc o jego zmianę i oddalenie wniosku w zakresie zakazu skierowanego w stosunku do spółki (...).

Skarżący zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

a. naruszenia art. 235 § 1 k.p.c. w zw. z art. zw. z art. 243 k.p.c. w zw. z art. 360 k.p.c. oraz art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż uprawniony uprawdopodobnił, że pomiędzy M. S. (1) i S. P. (1) istniało porozumienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy o Ofercie, chociaż uprawniony nie przedstawił w tym zakresie jakiegokolwiek środków uprawdopodobnienia, a istnienie porozumienia „wykazuje” jedynie poprzez odwołanie do treści nieprawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 kwietnia 2021 r.;

b. naruszenia art. 327 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na niewskazaniu w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, z których faktów przytoczonych przez uprawnionego czy zaoferowanych

przez uprawnionego dowodów (środków uprawdopodobnienia) Sąd Okręgowy wywiódł istnienie pomiędzy M. S. (1) i S. P. (1) „pierwotnego” porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy o Ofercie;

c. naruszenia art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 60 k.c. i 65 § 2 k.c. poprzez przyjęcie, że posiadane przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. akcje w kapitale zakładowym (...) z siedzibą w W. zostały nabyte w ramach porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy o Ofercie, chociaż Sąd Okręgowy nie ustalił, a uprawniony nie uprawdopodobnił, kto miałby zawrzeć takie porozumienie, jaka była jego treść, ani też kiedy zostało ono zawarte;

d. naruszenia art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy o Ofercie poprzez dokonanie błędnej, nadmiernie rozszerzającej, wykładni tych przepisów, a w konsekwencji nieuwzględnienie ich celu i przedmiotu ochrony, którym jest zapewnienie przejrzystości struktury kapitałowej spółek publicznych ochrona interesów akcjonariuszy mniejszościowych - co skutkowało błędnym uznaniem roszczenia za uprawdopodobnione w rozumieniu art. 730¹ § 1 k.p.c.

e. naruszenie art. 60 k.c. i 65 § 2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że o działaniu w porozumieniu świadczą takie zachowania jak: (i) wzajemne składanie sobie przez akcjonariuszy (...) wstępnych i nieskonkretyzowanych propozycji nabycia akcji w celu zażegnania istniejącego sporu korporacyjnego, bez równoczesnego zwiększenia kontroli nad Spółką; (ii) tożsame głosowanie na walnych zgromadzeniach w zakresie konkretnej, incydentalnej kwestii stanowiącej jedynie wycinek funkcjonowania Spółki (uzupełnienie składu rady nadzorczej), które to zgodne głosowania wynikają z tożsamego postrzegania przez akcjonariuszy swoich interesów w obliczu konfliktu z innym akcjonariuszem i nie są przejawem trwałego, systemowego oddziaływania korporacyjnego na spółkę a w konsekwencji również błędne uznanie, że pomiędzy M. S. (1) i S. P. (1) istniało „pierwotne” porozumienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy o Ofercie, podczas gdy M. S. (1) i S. P. (1) nie łączy żadne prawnie kwalifikowalne porozumienie dotyczące (i) nabywania akcji (...); (ii) zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy; czy (iii) prowadzenia trwałej polityki wobec Spółki - co skutkowało błędnym uznaniem roszczenia za uprawdopodobnione w rozumieniu art. 730¹ § 1 k.p.c.;

f. naruszenia art. 730¹ § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż uprawniony uprawdopodobnił istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, podczas gdy nie istnieje obawa, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (mimo braku zabezpieczenia Sąd Okręgowy nadal będzie mógł ustalić, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, iż określeni akcjonariusze nie mogą wykonywać prawa głosu z akcji);

g. naruszenie art. 755 § 2 k.p.c. poprzez w zw. z art. 731 k.p.c. poprzez udzielenie uprawnionemu zabezpieczenia zamierzającego do całkowitego zaspokojenia roszczenia i prowadzącego do nieodwracalnych skutków po stronie obowiązanych, podczas gdy Sąd Okręgowy nie ustalił, czy zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej uprawnionemu szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków, a uprawniony tych przesłanek nie uprawdopodobnił.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

(...) S.A. w W. i M. S. (1) podlegały odrzuceniu.

W przedmiotowej sprawie uprawniony domagał się zabezpieczenia powództwa o ustalenie, że spółki (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. nie mogą wykonywać prawa głosu z akcji (...) S.A. w W..

W ramach wniosku o udzielenie zabezpieczenia uczestnik wnosił także o zakazanie (...) S.A. w W. dopuszczenia ww. spółek do wykonywania prawa głosu oraz w razie zbycia akcji także zakazania traktowania nowych nabywców jako akcjonariuszy, dopuszczania ich do udziału w walnych zgromadzenia spółki lub nieuwzględniania głosów oddanych przez nabywców.

Odnosnie zażalenia wniesionego przez (...) S.A. w W..

Zażalenie w imieniu (...) S.A. w W. zostało podpisane przez pełnomocników adw. M. K. i adw. A. G. działających w oparciu o pełnomocnictwo z dnia 24 czerwca 2021 roku udzielone przez D. K. i J. P. (2) k. 848.

W dniu 22 kwietnia 2021 roku zostały podjęte uchwały NZW spółki (...) na mocy, których powołano członków Rady Nadzorczej oraz uchwały Rady Nadzorczej na mocy których powołano członków zarządu w tym jako członka zarządu powołano A. S.. Skuteczność ww. uchwał nie została wstrzymana k. 2549 – 2556.

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie udzielił zabezpieczenia roszczeniu A. S. przeciwko (...) S.A. w W. o ustalenie nieistnienia uchwał podjętych jako uchwały NWZ spółki z dnia 31 maja 2021 roku w sprawie odwołania i powołania członków Rady Nadzorczej poprzez wstrzymanie skuteczności tych uchwał oraz o ustalenie nieistnienia uchwał Rady Nadzorczej z dnia 31 maja 2021 roku w sprawie odwołania i powołania członków zarządu poprzez wstrzymanie ich skuteczności k. 1909 – 1912.

Na podstawie ww. uchwał, których skuteczność została wstrzymana w skład zarządu powołani zostali m.in. D. K. i J. P. (2) k. 1911.

Pismem z dnia 2 lipca 2021 roku spółka (...) S.A. w W. wypowiedziała pełnomocnictwa udzielone adw. M. K. i adw. A. G. k. 2608. Oświadczenie zostało doręczone w dniu 5 lipca 2021 roku k. 2610.

Zarządzeniem z dnia 6 września 2021 roku Sąd na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. wezwał pełnomocnika procesowego (...) S.A. do uzupełnienia braków formalnych zażalenia z dnia 11 sierpnia 2021 r. złożonego w imieniu obowiązującego, poprzez złożenie pełnomocnictwa procesowego aktualnego na dzień wniesienia zażalenia, tj. udzielonego przez osoby uprawnione do działania w imieniu (...) S.A., tj. przez powołane w skład zarządu osoby na podstawie uchwał Rady Nadzorczej spółki (...) S.A. z dnia 22.04.2021, i z dnia 24.04.2021 r. - w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia (...) S.A. z dnia 11 sierpnia 2021 r. k. 2753.

Na skutek ww. wezwania uczestnik (...) złożył nowe pełnomocnictwo dla adw. M. K. i adw. A. G. z dnia 24 września 2021 roku wraz z zatwierdzeniem czynności dokonanych przez pełnomocników k. 2764.

Ww. pełnomocnictwo zostało udzielone przez D. K., A. N. i S. W. powołanych do składu zarządu na mocy uchwał RN z dnia 22 września 2021 roku k. 2790 – 2794. Na mocy tych uchwał odwołano także z funkcji członka zarządu A. S. k. 2791.

Postanowieniem z dnia 15 października 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wstrzymał skuteczność uchwał NZW Spółki (...) z dnia 22 września 2021 roku oraz uchwał Rady Nadzorczej z tego dnia.

W związku z faktem wydania postanowienia SO w Warszawie z dnia 15 października 2021 roku w sprawie XX GCo 209/21 i w związku z art. 379 § 1 k.s.h. Sąd wezwał Radę Nadzorczą (...) S.A. w W. do wskazania czy potwierdza czynności procesowe zdziałane przez adw. A. G. i adw. M. K. w imieniu spółki (...) S.A. w W. w sprawie XX GCo 209/21 i XX Gz 216/21 – w terminie tygodniowym pod rygorem pominięcia czynności pełnomocników i odrzucenia zażalenia.

Rada Nadzorcza nie potwierdziła czynności ww. pełnomocników k. 3186. Stosownie do art. 379 § 1 k.s.h. w umowie między spółką a członkiem zarządu, jak również w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza albo pełnomocnik powołany uchwałą walnego zgromadzenia. Ta sama zasada dotyczy postępowania zabezpieczającego wszczętego przed złożeniem pozwu (por. postanowienie, SA w Katowicach z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt V AGz 104/19, LEX nr 2669705).

W przedmiotowej sprawie w oparciu, o dowody przedłożone w sprawie wynika, że za członka zarządu uczestnika (...) należy nadal traktować A. S.. Skuteczność uchwały o jego powołaniu nie została podważona. Wstrzymano przy tym skuteczność uchwał na podstawie których miało dojść do odwołania A. S. ze składu zarządu.

Podkreślić przy tym należy, że uchwały w wyniku udzielenia zabezpieczenia od chwili ich podjęcia aż do ustania zabezpieczenia, pozostają bez wpływu na skład zarządu. Osoba odwołana z zarządu przez czas trwania zabezpieczenia ma nadal status członka zarządu, a osoba powołana nie uzyskuje w tym czasie tego statusu, z wszystkimi tego konsekwencjami w zakresie prowadzenia spraw spółki i jej reprezentacji (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. akt III CZP 91/15, OSNC 2017, nr 1, poz. 6).

Brak było w tej sytuacji podstaw do przyjmowania, za skutecznie złożonego zażalenia złożonego przez spółkę (...) reprezentowaną przez pełnomocników adw. A. G. i adw. M. K., co do których po pierwsze pełnomocnictwo zostało wypowiedziane, a kolejne nie zostało skutecznie udzielone przez zarząd, a nadto ich czynności nie zostały potwierdzone przez Radę Nadzorczą, która winna reprezentować spółkę w sporze.

Ponadto także i ten podmiot z przyczyn tożsamy jak w przypadku uczestnika M. S. (1) nie miał interesu prawnego w zaskarżeniu pkt I i II postanowienia.

Odnośnie zażalenia wniesionego przez M. S. (1).

W ocenie Sądu M. S. (1) nie miał interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia w zakresie w jakim dotyczy on uczestnika S. (...).

Podkreślić należy, że przesłanką formalną dopuszczalności środka odwoławczego jest wykazanie przez skarżącego istnienia interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia (zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, Nr 11, poz. 108, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2015 r., V CSK 450/14, nie publ., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r., V CSK 450/14 nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2018 r., IV CSK 42/17, nie publ.). W braku jego wykazania środek odwoławczy podlega odrzuceniu. Pokrzywdzenie orzeczeniem jako bowiem przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia (tak postanowienie SN z dnia 21 września 2018 r., sygn. akt V CZ 67/18).

Pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) istnieje wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest obiektywnie w sensie prawnym niekorzystne dla skarżącego, ponieważ z punktu widzenia jego skutków związanych z prawomocnością materialną skarżący nie uzyskał ochrony prawnej, którą zamierzał osiągnąć przez procesowo odpowiednie zachowanie w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2018 r., IV CSK 42/17, nie publ.).

Nadto należy podkreślić, że Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że dopuszczalność zaskarżenia wyroku korzystnego dla strony ze względu na treść sentencji dotyczy sytuacji, gdy może to mieć istotne znaczenie dla określenia zakresu powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) (por. postanowienie z dnia 6 marca 2007 r., sygn. akt II PZ 83/06). Nadto w orzecznictwie wskazuje się także, że skarga kasacyjna od uzasadnienia wyroku jest niedopuszczalna (por. postanowienie z dnia 4 września 2009 r., III CZ 36/09, OSNC - ZD 2010, Nr 2, poz. 60).

W ocenie Sądu ani w zakresie uczestnika M. S. (1) ani (...) S.A. orzeczenie w zakresie w jakim te podmioty je zaskarżyły nie jest obiektywnie w sensie prawnym niekorzystne dla nich. Zaskarżone orzeczenie dotyczy przecież wyłącznie spółek (...) sp. z o.o. w W.i (...) sp. z o.o. w W., a nie skarżących. To zaś jakie były podstawy wydania zaskarżonego postanowienia co do mającego istnieć porozumienia nie ma wpływu na ocenę istnienia pokrzywdzenia orzeczeniem (gravamen). Brak podstaw do przyjmowania, że uczestnik ma prawo zaskarżyć orzeczenie jego nie dotyczące tylko z przyczyn podnoszonych we wniosku czy uzasadnieniu. Nie można przy tym zapominać, że akcje których zakaz dotyczy nie są akcjami uczestnika M. S. (1), który jej zbył k. 2206, tym samym brak jest podstaw do przyjmowania, aby jako de

facto osoba trzecia miał on prawo bronić interesów korporacyjnych innego podmiotu. Kwestie ewentualnych „wad” akcji nie mogą przesądzać o istnieniu gravamenu.

Również istnienie przesłanek do wystąpienia z interwencją uboczną nie świadczy o tym, że uczestnikowi służy prawo do zaskarżenia orzeczenia, które nie wpływa niekorzystanie na sferę jego praw i obowiązków. Przy tym brak podstaw do stawiania znaku równości pomiędzy interesem prawnym we wstąpieniu do sprawy, o którym mowa w art. 76 k.p.c. a interesem prawnym w zaskarżeniu orzeczenia. Nie są to kategorie tożsame. Strona która ma interes prawny we wstąpieniu do sprawy nie w każdym wypadku będzie miała prawo do zaskarżenia orzeczenia wydanego w takiej sprawie. Kluczowe bowiem jest ustalenie czy dane orzeczenie faktycznie, realnie jest niekorzystne dla skarżącego. W przedmiotowej sprawie jak już wskazano z taką sytuacją nie mamy do czynienia.

Wobec tego zażalenia uczestników M. S. (1) i (...) S.A. jako niedopuszczalne należało odrzucić na mocy art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 741 k.p.c.

Sędzia Piotr Kielkiewicz

ZARZĄDZENIE

1. (...)

a. (...)

b. (...)

c. (...)

d. (...)

e. (...)

f. (...)

g. (...)

h. (...)

2. (...)

Sędzia Piotr Kielkiewicz